

Abstrakt

Rigorózní práce na téma „*Obecně závazné vyhlášky obcí*“ se zabývá jednou z nejdůležitějších oblastí v rámci výkonů samosprávy, a to místní normotvorbě. Vedle Parlamentu České republiky, vlády, ministerstev či jiných ústředních orgánů státní správy jsou to totiž i obce a města, které mohou obecně závazným právním předpisem závazně stanovit povinnosti fyzickým a právnickým osobám, a následně i vynucovat jejich plnění. Toto oprávnění je postaveno na ústavním základu, proto jej nelze žádným způsobem vyloučit. Je však možné proporcionálně vymezit hranice, ve kterých je nutno se pohybovat. Ani místní normotvorba tak není neomezená a neomezitelná.

Práce je členěna do několika hlavních kapitol, jejichž cílem je pojednat o jednotlivých fázích „*života*“ obecně závazných vyhlášek a dále podrobněji rozvést oblasti veřejného pořádku a místních poplatků, tedy oblastí, ve kterých jsou obecně závazné vyhlášky vydávány nejčastěji.

Hlavním účelem práce je seznámit čtenáře s problematikou procesu přijetí obecně závazných vyhlášek, a to včetně jejich obsahových náležitostí podle jednotlivých oblastí. Důraz je kladen zejména na soudní judikaturu, která dotváří v některých případech až příliš obecně vymezený zákonný rámec. Jak však bylo zjištěno, soudní judikatura přináší do této oblasti až příliš mnoho překvapivých závěrů, které nejsou a nemohou být v zájmu právní jistoty žádoucí. Po postupném přísném nahlížení Ústavního soudu na místní normotvorbu nastala doba postupného uvolňování (někdy až příliš), což zcela jistě povede k opětovnému částečnému omezování takto nastavené volnosti. Na druhou stranu není příliš žádoucí ani striktně stanovena zákonná úprava, neboť v rámci výkonu samostatné působnosti musí být dán obcím určitý prostor k realizaci. Jsou to právě samotné obce, které nejvíce znají své vlastní potřeby.